

Anmeldelse

Peter Hall, Wade Jacoby, Jonah Levy og Sophie Meunier (2014) (red.), *The Politics of Representation in the Global Age: Identification, Mobilization, and Adjudication*, New York: Cambridge University Press.

The Politics of Representation in the Global Age: Identification, Mobilization, and Adjudication er en bog med et højt ambitionsniveau. I bogen fokuserer Hall og hans medforfattere på de processer, der former aktørers og gruppers forståelse af, hvad der er vigtigt i politik, og af, hvad de ønsker at få ud af de politiske processer. Bogen argumenterer i denne anledning for, at litteraturen generelt har et alt for unuanceret syn på aktørers og gruppers interesser, og på hvordan disse interesser omsættes til konkrete politiske handlinger i et forsøg på at opnå politisk indflydelse. I modsætning til tidligere litteratur, der ser aktørers og gruppers identitet, mål og handlinger som noget, der i høj grad er bestemt af enten socioøkonomiske, institutionelle eller kulturelle forhold, betoner bogen, at de fleste aktører som regel har multiple plausible og delvist modstridende interesser i en given sag, og at deres interesser derfor i vidt omfang er et spørgsmål om, hvordan de fortolker den pågældende sag. Dette danner grundlag for, at tilhængere af forskellige politiske strategier kan konkurrere om at definere, hvad der for forskellige grupper er den mest passende måde at forstå deres mål og interesser på i en given situation.

Bogens bidrag er i denne anledning dobbelt. For det første bidrager den med en stærk diskussion af, hvordan mål, identitet og forståelse af handlemuligheder aktivt defineres og omformes gennem politiske processer. Grundlæggende er der således, som det også fremgår af titlen, tale om et perspektiv, der handler om "the politics of interest representation". Disse pointer illustreres i de efterfølgende otte kapitler gennem en række casestudier, som i udgangspunktet ellers er ret forskellige i forhold til både genstandsfelt og geografisk udgangspunkt. For det andet udvikler forfatterne et analytisk begrebsapparat, som kan anvendes som udgangspunkt for at forstå, hvad der driver repræsentationen af politiske interesser. I begrebsapparatet sættes for det første fokus på identifikation som den proces, sociale grupper eller aktører skal igennem for at træffe beslutninger om, hvilke handlinger i form af mål og midler der bedst tjener deres interesse. For det andet diskuteres mobilisering som den proces, der handler om at skabe aktiv støtte for en given sag. Mobilisering ses her ikke blot som et rent organisatorisk anliggende men opfattes i høj grad også som et spørgsmål om politisk diskurs, hvor politiske aktører forsøger at øve indflydelse

på, i hvilket omfang aktører og grupper opfatter en given sag som vigtig. Endelig introduceres for det tredje løsningen af konflikter som en væsentlig proces, som igen har et væsentligt politisk element.

Sammenhængen mellem bogens ni kapitler er stærk. Empirien, som diskuteres i de otte sidste kapitler, vil måske ikke interessere alle, men bogens introduktionskapitel, hvor det teoretiske argument og analytiske begrebsapparat grundlægges, er så stærkt, at det i sig selv udgør et argument for at læse bogen, hvis man interesserer sig for, hvordan politiske interesser skabes, ændres og omsættes til politisk handling.

Martin Bækgaard
Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet